

Гъдрави от Геру! Групата е 6 души

Трекът в трите дни премина перфектно. Всички се аклиматизираха много добре, времето беше супер. Времето беше невероятно хубаво и трекът като място и като планини нещата са перфектни.

След трека направихме едно прехвърляне през няколко долини и дойдохме на мястото на базовия лагер. Разпяхме се, всички бяха аклиматизирани добре, само Бойка, която идва от Германия беше малко по-нездоровно добре. За атаката на върха се приготвихме две групи - една четирима и една петима човека. Аз вех в групата жените, които малко по-бавно вървят и решихме да тръгнем час и половина по-рано и в по-горна точка да се съберем и да продължим заедно нагоре.

Но времето в последните два дни докато не се устроим в базовия лагер и се аклиматизираме още един ден, гонна да се разваля. Разваляше се с всеки един ден - все по-зле и по-зле.

В общи линии - като тръгнахме (има много подробности, които могат да се обсъдят, но в момента няма да се казват), като тръгнахме времето ми не беше добро, даже имаше някакви малки колебания, дали изобщо да тръгнем. В крайна сметка тръгнахме - в един час през нощта първа група, в два и половина - втора група.

Аз заедно с първата група карахме напред по равни пирамидки и нямаше никакви овертания, пътеката се губеше, доста търсихме. В крайна сметка се оказа, че сме отишли на един следващ ръб и докато поправим тази грешка стана към 7 часа сутринта, което е закъснение.

Втората група мина пред нас, а пък не - няколко човека, решихме да минем пред тях да се понапънем и да можем да качим върха. Така - в първата група Светльо и водача Митко и във втората група - аз, Галин и Кольо тръгнахме нагоре. С много добро темпо се движихме, чувствахме се перфектно, нямаше проблеми - нито здравословни, нито с главата. Времето продължаваше да бъде много колебливо и по-скоро лошо, отколкото хубаво.

Митко и Светльо качиха върха, а ние стигнахме до сто метра под върха, като височина и около 30 - 40 минути като дължина. Защото изведнъж се съединиха всички облаци, времето стана много коварно, много мъгливо, почти губехме пътеката, по която те бяха оставили следи от юпки... и в крайна сметка не стигнахме сто метра под върха и се върнахме поради лошите метеорологични условия.

Другите от групата стигнаха до 5 100 м н.в., началото на ледника.

Това е в общи линии засега от нас, продължаваме си с групата по нашата програма - Мачу Пикчу, Типикака, дължината на инките и градовете Куско и Пуно. Гъдрави от Геру!

08.07.2016 г.

Боян Димов, ръководител на клубната експедиция „Геру 2016“
на АК „Трапезица-1957“, Велико Търново